

عنوان مقاله:

محیط زیست و هنر زمینی

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی هنرهای تجسمی و محیط زیست با رویکرد هنر بازیافت (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

فرشته دیانت - مربی (عضو هیات علمی دانشگاه الزهرا)

خلاصه مقاله:

رشد جمعیت جهان، توسعه ی شهری و انقلاب صنعتی از جمله علل تخریب و آلودگی زیست محیطی به شمار می آید. این مقاله ابتدا با شناسایی و تاکید بر عوامل پیدایش مشکلات زیست محیطی به معرفی هنر زمینی و برخی آثاری که تلاشی برای افزایش آگاهی عمومی به منظور امید به کاهش تخریب و بهبود شرایط داشته اند می پردازد. از اوایل دهه ی 60 میلادی، اعتراض هنرمندان به اجرای کار در گالری و فروش اثر هنری، موجب شکل گیری شاخه ی جدیدی در هنر به نام هنر زمینی یا محیطی شد. که از جمله نکات این هنر، استفاده از عناصری است که از محیط گرفته شده و با محیط بیرون سازگاری داشته، در محیط اجرا می شود و به مرور هم از بین می رود. هنر محیطی، دیدی جدید از رابطه ما با طبیعت را در برابرمان قرار داده و راهکارهایی نو برای همزیستی با محیط اطراف در اختیارمان می گذارد. بدین منظور برای مثال و ارائه بهتر از آثار هنرمندان غیرایرانی و ایرانی استفاده شده است. همچنین نتیجه ای که از آثار مطروحه حاصل می شود: اهمیت نقش عکس به منظور بقای اثر و ضرورت ساختار شکنی به منظور بیگانه سازی با روش هایی چون شکل گیری ابهام در معنی اثر، از میان بردن عادت های دیداری، تغییر در اندازه ی آثار، اجرای اثر هنری خارج از گالری، دگرگون کردن ماده ی اثر هنری و ادغام آن در محیط، و ... می باشد.

کلمات کلیدی:

محیط زیست، هنر اجرا، هنر زمینی، عکاسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1015054>

